

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 16 (3906)

Anykščiai,

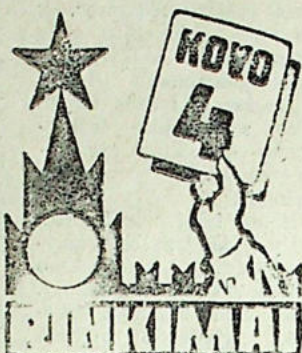
1979 m. vasario mėn. 8 d.

Kaina 2 kap.

Žemdirbiai skuba į agitpunktus

Aktyviai ruošiasi „Už taiką“ kolūkiečiai žemdirbiai artėjantiems rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Šiai žymiai datai jie skiria savo darbo dovanas. Agitkolektyvo, kuriam vadovauja ūkio vyriausioji ekonomistė Genovaitė Mozūrienė, nariai, lankydami kolūkiečių sodybose, praveda individualius pokalbius. Buhalterijos darbuotojos Danutė Ražanskienė ir Nijolė Ramanauskienė, ko-

munistai laukininkystės brigadininkai Gintautas Sribas, Juozas Pivoriūnas, vyr. zootechnikė Genovaitė Keblienė, pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė Marytė Valaikaitė, komjauniole buhalterė Elvyra Karaliūtė ir kiti agitatoriai, pasiskirstę pagal kiemus, sudarė rinkėjų sąrašus, jau organizavo pokalbius apie TSKP CK liepos ir lapkričio (1978 m.) plenumų išskeltus uždavinius, apie naujųjų TSRS ir LTSR Konstitucijų demokratiskumą. Į agitpunktus, kurie įkurti Leliūnuose ir Varkujuose, dažnai užsuka rinkėjai. Čia jie gali susipažinti su sukaupia literatūra rinkimų tematika, svarbiausiais Komunistų partijos ir tarybinės vyriausybės nutarimais. Į specialų sąsiuvinį rinkėjai gali įrašyti savo pasiūlymus ir pageidavimus. Agitpunktų vedėjai, o taip pat agronomas Antanas Janauskas ir kolūkiečio pirmininko pavaduotoja, pirminės partinės organizacijos sekretorė Valentina Malušienė pasirūpino, kad agitpunktuose būtų jauku. Maloniai nutiekia agitpunktų vaizdinė agitacija, sieninė spauda. Stai, Leliūnų agitpunkte lei-

džiamame sienlaikraštyje sukaupto darbo patyrimu dalijasi agitatorė D. Ražanskienė. Pirmą kartą į rinkėjų namus ši moteris kaip agitatorė užsuko prieš dvidešimt trejus metus. Apie tuos pasikeitimus, kurie įvyko gimtajame kolūkyje per tiek metų, ir rašo ši agitatorė sienlaikraštyje.

Pasitinkant rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, kolūkyje numatoma organizuoti klausimų-ataskymų temine tematika bei jaunesiems rinkėjams vakarus, surengti paskaitas ir kitus renginius. Visiems agitatoriams planuojama organizuoti ekskursiją į Minską.

Neperšaukiamai „Už taiką“ kolūkiečiai gyvulininkystės darbuotojai, mechanizatoriai prisidėję padidintus socialistinius įsipareigojimus, pasiryždami rinkimų garbei dirbti dar našiau ir kokybiškiau.

B. Vytaitis

Ketvirtoji vieta respublikoje

Gerai padirbėję užbaigę praėjusių metų ketvirtą ketvirtį Anykščių valstybinio draudimo inspekcijos kolektyvas. 1978 metais gauta daugiau kaip 2 milijonai rublių pajamų. Draudėjams už nuostolius išmokėta 1.418.188 rubliai.

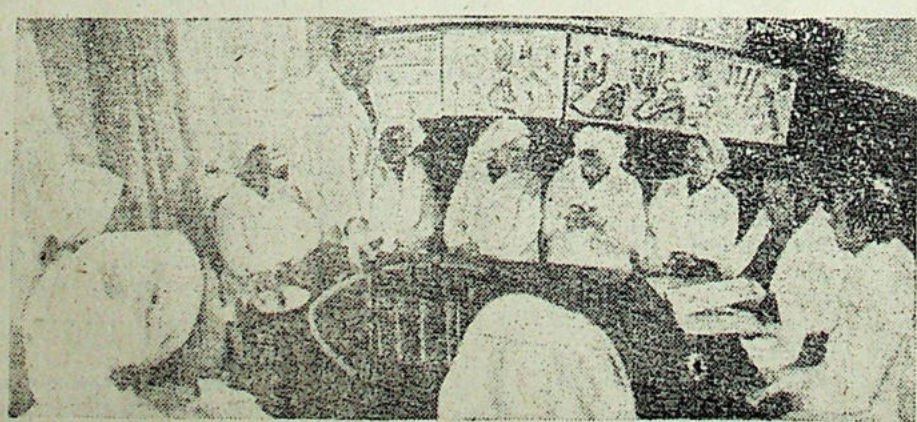
Plėtojant laisvanorišką draudimą mūsų rajono gyventojų tarpe, šauniai padirbėjo inspekcijos agentai komunistai Juozas Rukša, Petras Sirvinskas, Aldona Jakūnienė ir kiti, kurie ne tik įvykdė prisiimtus įsipareigojimus, bet žymiai juos viršijo.

Prieš keletą dienų Anykščių valstybinio draudimo inspekcija pasiekė žinią, jog už praėjusių metų ketvirto ketvirčio planinių užduočių įvykdymą ir viršijimą Anykščių valstybinio draudimo inspekcijai tarp kitų respublikos rajonų draudimo inspekcijų atiteko ketvirtoji vieta.

Įvykusiame draudimo darbuotojų gamybiniame susirinkime agentai numatė gaires ketvirtiesiems šio penkmečio metams ir prisiėmė padidintus socialistinius įsipareigojimus.

R. Gikys

Anykščių valstybinio draudimo inspekcijos darbuotojas

Gyvulių žiemojimas — rimtas egzaminas gyvulių augintojams. Šauniai dirba Radviliškio rajono Baisgalos eksperimentinio ūkio — Lietuvos gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto bazės — melžėjos. Dabar iš karvės čia per parą vidutiniškai primelžiama 13,7 kilogramo pieno.

Ūkio melžėjos kasmet kelia savo kvalifikaciją. Specialiai organizuotose kursuose jos susipažįsta su geriausių respublikos gyvulių augintojų patyrimu, studijuoja jų darbo būdus, atskleidžia nepanaudotus rezervus išmilžiams didinti. O jie didėja kasmet. Antai praėjusiais metais ūkyje 100 hektarų žemės ūkio naudmenų buvo gauta po 1396 centnerius pieno, visos melžėjos viršijo 4 tūkstančių kilogramų ribą, o 13 geriausiųjų iš kiekvienos karvės primelžė daugiau kaip po 5 tūkstančius kilogramų pieno.

NUOTRAUKIOJE: melžėjos mokosi kvalifikacijos kėlimo kursuose.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

ŠLOVĖ DARBSČIOMS RANKOMS, RYŽTUI IR SUMANUMUI

Į Anykščių rajono darbo pirmūnų sąskrydį, vykusį Anykščių kultūros rūmuose, susirinko geriausi rajono ūkio ir įmonių žmonės, pagarsėję savo aukštu meistriškumu ir puikiais gamybiniais rodikliais, nusipelnę jaunosios kartos auklėtojai, gamybinių kolektyvų, partinių, komjaunimo, pralajunginių organizacijų vadovai, rajono Liaudies deputatų tarybų aktyvas. Čia taip pat dalyvavo broliškosios Baltarusijos TSR Mogiliovo rajono delegacija, vadovaujama šio rajono partijos komiteto antrosios sekretorės N. Babič. Rokiškio rajono delegacija, vadovaujama LKP Rokiškio rajono komiteto pirmojo sekretoriaus V. Asaciovo, Vilniaus miesto Spalio rajono delegacija, vadovaujama partijos rajono komiteto pirmojo sekretoriaus E. Tiliškio, Anykščių rajono ūkio šefuojančių Vilniaus ir Kauno miestų organizacijų, įmonių, aukštųjų ir specialiųjų vidurinių mokyklų atstovai.

Įžanginį žodį, pasveikindamas salėje susirinkusius sąskrydžio dalyvius ir garbingus svečius, tarė LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS.

Zodis pranešimui suteikiamas Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininkui A. BUDAVICIUI.

LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. PESECKAS šiltai žodžiais apibūdino geriausių rajono gamybinių kolektyvų, buities, ryšių tarnybų, medicinos, mokyklos ir kitų įstaigų darbo pirmūnų pasiektus rezultatus, vykdant trejų penkmečio metų gamybines užduotis ir prisiimtus socialistinius įsipareigojimus.

Sąskrydyje pasisakė pirmaujantys rajono žemės ūkio, statybinių organizacijų, buities tarnybos, liaudies švietimo darbuotojai, su anykštėnais lenktyniaujančių Rokiškio ir Mogiliovo rajonų delegacijų vadovai, Anykščių rajono ūkio šefuojančių organizacijų atstovai.

Didi pagarba mūsų švyturiams

(Iš LKP Anykščių rajono komiteto pirmojo sekretoriaus
J. PESECKO kalbos rajono pirmūnų sąskrydyje)

Pirmūnas. Su didele pagarba ir pasididžiavimu visada tariame šį žodį. Jame išvengiame tauriausių jausmų darbo žmogų, paskyrusių savo žinias, širdies šilumą ir darbą mylinčias rankas visų laimėi, gražesniai krašto rytojui. „O juk jie, kaip tik jie, vykdydami partijos nurodymus, kelia Tarybų šalį į vis naujas pažangos aukštumas“, — kalbėjo TSKP Centro Komiteto Generalinis Sekretorius draugas L. Brežnevus partijos XXV suvažiavime. Šie žodžiai skirti visiems tarybinėms žmonėms, bet juose negalima neįskaityti šilumos ir dėmesio geriausiems iš geriausių — pirmūnams.

Kiekviename rajono darbo kolektyve gausu pirmūnų, gražių iniciatyvų pradininkų. Daug gerų žodžių galima pasakyti apie Anykščių statybos remonto valdybos mūrinių brigadų brigadininką Vladą Petuchovą. Tai žmogus, mylintis darbą, sugėbant uždegti našiam, kokybiškam dar

ŠLOVĖ DARBSČIOMS RANKOMS,

Didi pagarba mūsų švyturiams

Atkeltai iš prast

Metai iš metų gerų rezultatų lūnų auginime pasiekia „Anykščių šilėlio“ kolūkio žmonės. Ūkyje jau eilę metų auginama po 120-140 ha lūnų. Lūnų plotai daugiausia sukoncentruoti vienoje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja darbo veteranas, vienas iš seniausių dirbančių ūkyje brigadininkų, „Garbės ženklo“ ordininkas Vladas Kiaušas. Nuolatinis dėmesys linams, gera jų pasėlių priežiūra įgalina gauti gerus derlius. 1978 metais 140 ha plote kolūkyje gauta 2074 cnt stiebelių, 412 cnt šiaudelių ir 574 cnt sėmenų. Kolūkis sėkmingai vykdo šios produkcijos pardavimo valstybei planus. Trijų dešimtojo penkmečio metų lūnų pluošto pardavimo planas įvykdytas 157,8 proc., sėmenų — 147,9 proc.

Nenusileidžia lūnų auginime ir „Atžalyno“ kolūkio kolūkiečiai. Siame ūkyje per pastaruosius tris dešimtojo penkmečio metus buvo auginama kasmet po 160 ha lūnų. Praėjusiais nepalankiais lūnų auginimo metais, ūkis įvykdė lūnų produkcijos pardavimo valstybei užduotį, gaudamas po 4,6 cnt iš hektaro sėmenų derlingumą. Už gerą lūnų pardavimo valstybei penkmečio planų vykdymą 1978 m. pabaigoje kolūkio linininkystės grandžiai, kurios vadovas Didžiojo Tėvynės karo veteranas, „Garbės ženklo“ ordininkas Zigmas Tomkevičius, paskirta kosmonautu Jurijaus Gagarino garbė.

Paslaikojančio darbo pavyzdį rodo „Lenino keliu“ kolūkio veislinės kiaulių fermos kolektyvas, kuriam vadovauja LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas, Lenino ordininkas Jonas Stukas. Už aukštus rezultatus šiai fermai pripažinta pirma veislininkystės klasė.

Daugiau kaip dešimt metų „Aukštakalnių“ kolūkio vyriausiu inžinieriumi dirba Alfonsas Strolia. Jis vienu dideliu dėmesiu skiria ir gamybos organizavimui, ir mechanizatorių darbo gerinimo klausimams.

Kad Levaniškio kolūkio augalininkystės darbuotojai 1978 metais tapo rajono socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais, nemažas nuopelnas yra šio ūkio vyr. agronomo pavaduotojos linininkystės klausimams Bronės Vilniškienės.

Tokių darbo kolektyvų vadovų yra daugelyje rajono ūkių. Mes jais pagrįstai galime didžiuotis.

Grazius paslaikojamo ir našaus darbo pavyzdžius rodo mūsų rajono komjaunimui ir jaunimas.

Nuo pat X penkmečio pradžios su jaunatviška ugnėle ir komjaunimui ryžtu dirba Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato mezgiklos komjaunimo-jauimo brigada. Šios brigados narės Regina Marciukienė, Fortūna Rukšienė, Angelė Staičiūnienė gamybines užduotis įvykdė 130-180 procentų. Už aukštus pasiekimus brigados kolektyvui VLKJS CK nutarimu suteiktas garbingas VLKJS 60-mečio komjaunimo-jauimo kolektyvo vardas.

Spartuoliškam darbui suvieniję savo jėgas Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio jaunieji mechanizatoriai 1978 metais išaugino 120 ha plote po 307 cnt bulvių iš kiekvieno hektaro ir įvykdė savo įsipareigojimus 136,4 procento.

Komunistinio darbo daigus sėkmingai ugdo vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“, „Atžalyno“, „Aušros“, „Gintaro“ kolūkių, Jakšiškio tarybinio ūkio ir kiti komjaunimo-jauimo kolektyvai.

Mūsų šalyje mokytojo profesija yra viena garbingiausių ir kilniausių. Jaunajai kartai, visuomenei atiduodamais savo lobiais, paslaikojamam darbu švietimo darbuotojai nusipelnė visos liaudies meilės ir pagarbą.

Atsidavusių darbui, meilei vaikams, aukštą pedagoginę kultūrą, aktyvią visuomeninę veiklą didelį autoritetą savo bendradarbių, mokinių, jų tėvų tarpe ir visuomenėje užsitarnavo LTSR nusipelnusios mokytojos Stasė Karpčienė ir Janina Rašimavičienė, Liaudies švietimo pirmūnės Janina Masytė, Ona Skairienė, vyresniosios mokytojos Alma Dačiūlienė ir Bronė Repečkienė, mokytoja metodinė Aldona Mišūnaitė, mokyklų vadovai Filomena Staikūnienė, Marytė Šablėvičienė, LTSR nusipelnusios mokytojos, Liaudies švietimo pirmūnės Jaudas Markuckas, pirmaujančios rajone J. Biliūnė vidurinės mokyklos direktorius, Liaudies švietimo pirmūnės Vaclovas Braženas ir daugelis kitų rajono pedagogų.

Šių dienų kaimo mechanizatoriai — tai mūsų už aukštą derlių priešakinių lūnų kariai. Vienas iš tokių — ryžtingas, tvirtos charakterio, o svarbiausia — turintis karštą komunisto ir patrioto širdį yra K. Staro kolūkio traktorininkas Gintautas Valonis. Jau daugelį metų Gintauto vairuojamas traktorius vagoja kolūkio laukus. Rajono darbo žmonės, mechanizatoriai pažįsta G. Valonį kaip vieną geriausių rajono traktorininkų, daugkartinį rajoninių artojų varžybų nugalėtoją, respublikinių artojų varžybų dalyvį ir prizininką. Praėjusiais metais G. Valonis su traktoriumi T-150 K dirbo 1036 sąlyginio arimo hektarus. Koktame darbe jis bedirbtų, jo darbų kokybę vertinama tik labai gerai ir gerai.

Su G. Valoniu lygiuojasi „Gintaro“ kolūkio traktorininkai-kombainininkai A. Sudeikis ir J. Jūrkenas, Surdegio kolūkio — P. Boša, „Aukštakalnių“ — A. Urbonas, Staškūniškio tarybinio ūkio kombainininkas V. Strunevičius ir daugelis kitų.

Mes labai vertiname ir gerbiame darbininkškas rankas. Juk jos sukuria daugiausia materialinių vertybių.

Viktoras Cholinas — vertinių vėlimo fabriko „Spartakas“ darbininkas, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis. Jis 1978 metų gamybines užduotis įvykdė 139 proc. ir šiuo metu dirba 1980 metų sausio mėnesio sąskaiton, 4 kartus apdovanotas LTSR Lengvosios pramonės ministerijos socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo ženkliu, devintojo penkmečio spartuoliu.

Vėlimo fabrike „Spartakas“ yra daug puikių gamybos pirmūnų, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų. Viena iš jų Jadvyga Girsčienė, techninio vėlimo formuotoja, 1978 metų gamybines užduotis įvykdžiusi 140 proc., apdovanota Garbės ženklo ir Darbo Raudonosios vėliavos ordinu.

Darbo draugai didžiuojasi Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ darbininku Jurijumi Pacharevu, kuriam kartu su geriausiais mūsų šalies jaunaisiais gamybininkais buvo suteikta teisė nusifotografuoti prie šlovingosios Pergalės vėliavos Maskvoje.

Jaunųjų darbininkų gretose žengia Statybinių medžiagų kombinato ekskavatorininkas, Darbo Slovės ordininkas Kestutis Siaučius, išdirbio normas įvykdantis 120-130 proc.

Kolektyvų vadovų pareigose mes matome Komunistų partijai ištikimus ir atsidavusius, iniciatyvius žmones.

Aleksandras Slavenskas, „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas, praėjo ilgą ir sudėtingą gyvenimo kelią, ko-

vojo Didžiojo Tėvynės karo frontuose. Pokario metais, kartu su geriausiais liaudies sūnumis ir dukromis, kovojo su buržuaziais nacionalistais, dirbo atsakingą partinį ir komjaunimo darbą. Nuo 1953 metų dirba „Lenino keliu“ kolūkio pirmininku.

Jam sumaniai vadovaujant, taikant pažangias ūkininkavimo formas, kolūkis pasiekė gerų darbo rezultatų. 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 674,7 cnt pieno ir 185,1 cnt mėsos, gautas 32 cnt iš ha grūdinių kultūrų derlingumas. Už kovinius nuopelnus ir sumanią vadovavimą kolūkiui A. Slavenskas apdovanotas Lenino, Spalio revoliucijos, Raudonosios vėliavos ordinu, eile medalių, jam suteiktas LTSR nusipelnusio žemės ūkio darbuotojo vardas.

Mes gerbiame „Anykščių šilėlio“ kolūkio pirmininką V. Sostaką, kuris apie 27 metus sėkmingai vadovauja kolūkiui. Šių metų nepalankiomis gamtinėmis sąlygomis ūkyje gauta grūdinių kultūrų derlingumas po 40 cnt iš hektaro, kasmet pagaminama daugiau mėsos ir pieno.

Kalba saskrydžio dalyviai

RYŽTUI IR SUMANUMUI

Kad visi lygiuotusi į pirmūnus

atkelta iš žemės

nius įsipareigojimus, per praėjusius metus pasiekė neblogų rezultatų. 100-tui ha žemės ūkio naudmenų pagaminta po 501 cnt pieno ir po 147 cnt mėsos. Iš karvės primelžta po 3192 kilogramus pieno.

Ivykdytas ir viršytas pieno pardavimo valstybei planas su papildoma užduotimi, o taip pat mėsos pardavimo planas.

Pernai aukščiausią primilžį po 3925 kg iš karvės pasiekė Sodinkystės tarybinio ūkio karvių melžėjų kolektyvas. Gerai karvių produktyvumo rodikliais metus užbaigė ir „Lenino keliu“ kolūkių karvių melžėjų kolektyvas.

„Svylurio“ kolūkyje praėjusiais metais 100 ha pagaminta po 751 cnt pieno, tai vienas iš aukščiausių pieno gamybos intensyvumo rodiklių rajone.

Geriausių rezultatų socialistiniame lenktyniavime, didinant gyvulininkystės produktų gamybą, 1978 metais pasiekė „Anykščių šilėlio“, „Gintaro“, „Pirmyn į komunizmą“ ir „Nevežio“ kolūkiai.

Gyvulininkystės darbuotojų dabar laukia dideli darbai. Pasarų turime ribotai, jų kokybė atskiruose ūkiuose kelia nemažą susirūpinimą. O mėsos bei pieno gamybą mes turime ir turėsime didinti. Todėl reikia iškoti būdų ir kelių, kaip ge-

riau paruošti esamus pasarus, kad jų teisingas panaudojimas atneštų daugiau naudos. Tai labai svarbus uždavinys gyvulininkystės darbuotojams.

Daug sumanumo darbe turėjo rodyti mūsų kaimo mechanizatoriai. Ir reikia pažymėti, kad jie sėkmingai įvykdė keliamus uždavinius. Vienu sąlyginiu etaloniniu traktoriumi rajone per pamainą įdirbė 9 sutartiniai etaloniniai ha, o per sezoną — 1278 sutartiniai etaloniniai ha, kas žymiai viršija 1977 metų išdirbį.

Praėjusiais metais rajono ūkiuose dirbo 1259 mechanizatoriai. Jų tarpe daug prityrusių, puikių darbo vėlėnų, kurie įneša didelį indėlį į rajono žemdirbių pasiekimus.

Trečiuosius dešimtojo penkmečio metus rajono pramonės įmonės užbaigė sėkmingai. Pagaminta virš plano pramonės produkcijos už 325 tūkstančius rublių. Iykydytos darbo našumo kėlimo užduotys.

Graziais pasiekimais pasi-tiko ketvirtuosius penkmečio metus susivienijimo „Anykščių vynos“ kolektyvas. Visi gamybiniai rodikliai viršyti, visos bendrosios produkcijos prieaugis gautas darbo našumo kėlimo sąskaita. Šio kolektyvo darbas trečiame 1978 m. ketvirtyje buvo aukštai įvertintas — paskirta pirmoji vieta ir TSRS Maisto pramonės ministeri-

jos ir šakinės profsąjungos Centro komiteto pereinamoji raudonoji vėliava.

Žymiai pagerino savo veiklą fabriko „Spartakas“ kolektyvas, kuris sėkmingai įvykdė ir viršijo trečiųjų dešimtojo penkmečio metų užduotis. Pagerėjo produkcijos kokybė.

1978 metais Anykščių statybinių medžiagų kombinatas produkcijos realizacijos planą įvykdė 104 proc., išaugo darbo našumas. Bet Vilkonių ir Rubikių cechai neįvykdė plytų gamybos planų ir nepateikė vartotojams 4,5 mln. plytų. Tačiau gerai padirbėjo „Kvarco“ cechas, kuris trejų šio penkmečio metų užduotis įvykdė iki Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 61-ųjų metų, o metinį planą — iki gruodžio 14 d. „Kvarco“ cecho smėlio karjero brigada pilnai pateisino komunistinio darbo kolektyvo vardą, ji trijų metų užduotis įvykdė 1978 metų birželio mėnesį, o metinį planą — iki rugsėjo 30 dienos.

Anykščių miškų ūkio darbuotojai, nors ir labai sunkiomis gamtinėmis sąlygomis, sėkmingai užbaigė trečiuosius penkmečio metus. Vykdam gamybines užduotis ir socialistinius įsipareigojimus, eilę metų pirmąją Mikierių ir Troškūnų girininkijų kolektyvai. Mikierių girininkijos kompleksinė brigada, vadovaujama Darbo šlovės III laipsnio ordino brigadininko eilulio

Vaclovo Matelio, kasmet pagamina ir ištraukia didžiausią miško medžiagos kiekį ir iškovoja I vietą kompleksinių brigadų tarpe.

Didžiulį ir svarbų darbą atliko Anykščių „Zemaktechnikos“ kolektyvas, įvykdam bendrosios produkcijos gamybos planą 109 proc.

Blogiau sekėsi rajono statybos organizacijoms. Nors Tarpkolūkinė statybos organizacija įvykdė rangos darbų planą, bet neatidavė eksploatavimui labai svarbių žemės ūkiui trijų objektų. Likusios statybos organizacijos, tame tarpe ir Anykščių MSMV, rangos darbų planų neįvykdė, nors visose statybinės organizacijos gausu pirmūnų, puikiai dirbančių padalinių ir brigadų. Tai ir KMK darbų vykdytojo Edvardo Sezenio, TSO kompleksinė brigada, vadovaujama Vlado Repečkos, MK Anykščių elektromontuotojų aikštelė, kuriai vadovauja darbų vykdytojas Stasys Bernatavičius. Jei šių ir kitų pirmųjų padalinių patyrimas būtų buvęs deramai skleidžiamas, rajono statybinių organizacijų darbo rezultatai būtų buvę kur kas geresni. Ketvirtaisiais penkmečio metais statybiniams išskyla dideli uždaviniai: reikia likviduoti įsiskolinimą ir užtikrinti, kad 1979 metų rangos darbų planai būtų besąlygiškai įvykdyti.

Didelį darbą atliko ir ūkių statybos brigados, vykdančios statybą ūkiniu būdu.

Atlikta darbų už 1 milijoną rublių, ir rajonas už praėtų metų statybų vykdymą ūkiniu būdu užėmė pirmą vietą respublikoje. Tai tikrai didelis pasiekimas.

Anykščių autokelių valdybos kolektyvas praėtų metų darbų programą įvykdė 106 proc. Iykydytos darbo našumo kėlimo užduotys. Rajoninės reikšmės keliuose atlikta darbų beveik už pusę milijono rublių.

Dešimtojo penkmečio trečiai buvo ženklus rajono ryšinių darbų. Planai sėkmingai įvykdyti. 500 numerių išplėsta Anykščių „ATS“. Pastatytas modernus Troškūnų ryšių skyrius ir ATS pastatas. Miesto telefono abonentų įrengimo brigada, vadovaujama Lenino ordino Prano Gendvilo, metinį planą įvykdė iki TSRS Konstitucijos pirmųjų metų.

Neblogų rezultatų pasiekė ir Autotransporto įmonės darbuotojai. Pirmąją krovinių transporto autotransporto brigada, vadovaujama Vytauto Dailidės, o taip pat užmiesto autobusų vairuotojų brigada, kuriai vadovauja Balys Puzinas. Šioms brigadoms suteiktas komunistinio darbo brigadų vardas.

Gerai gamybiniais rodikliais užbaigė trečiuosius dešimtojo penkmečio metus Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontoros kolektyvas.

Komunalinių įmonių kombinatas 1978 metais dėjo visas pastangas socialistinių įsipareigojimų ir planų vykdymui. Iykydytas ir viršytas miesto gerbuvio darbų planas, gerėja gatvių mechanizuotas valymas. Pastatyta viena iš geriausių respublikoje kombinato bazių.

Kasmet gerėja gyventojų prekybinis aptarnavimas, operatyviau šalinami prekybos organizavimo trūkumai, keliamas aptarnavimo kultūra. Per pastaruosius metus parduota prekių už 33 milijonus rublių, vienam gyventojui — už 766 rublius. Rajoninės kooperacijos darbuotojų kolektyvas socialistiniame lenktyniavime respublikoje pirmavo visus metus.

Gerai dirbo trečiaisiais dešimtojo penkmečio metais Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato kolektyvas, du ketvirčius iškovojęs LTSR Ministrų Tarybos ir Respublikinės profsąjungų tarybos pereinamąją Raudonąją vėliavą. Šis kolektyvas turi kuo didžiulius buitinių paslaugų realizacijos planą įvykdė Tarybų valdžios Lietuvoje paskelbimo 60-osioms metinėms, kiekvienam gyventojui suteikė paslaugų už 24 rub., vietoje planuotų 23,43 rub.

Vykdam 1978 metų socialistinius įsipareigojimus, atlikta nemažas darbas ir liaudies švietimo, kultūros srityse, gerinant medicininių gyventojų aptarnavimą, stiprinant socialistinį teisėtumą.

Pedagogų kolektyvų, jų visuomeninių organizacijų dėka rajono mokyklose stabilizuojasi pažangumo rodikliai. Socialistiniame mokyklų lenktyniavime jau treči metai pirmąją J. Biliūno

Saskrydžio metu Anykščių ir Rokiškio rajonų vadovai bei

PRASIDĖJO ŽEMDIRBIŲ ATASKAITINIAI

Rajono ūkiuose prasidėjo ataskaitiniai susirinkimai. Apie nuveiktą darbą, išskilusių uždavinių bei ateities perspektyvas kalba ūkių vadovai, specialistai. Reikėtų, kad daugiau pasinaudotų susirinkimo tribūna eiliniai žemdirbiai. O juk jie galėtų pasidalinti savo patirtimi, sumanymais, pateikti pasiūlymus, kaip geriau šermininkauti laukuose ir fermose. Gyvulių augintojai, žemdirbio mintys, pasiūlymai, nepakantumas dar pasitaikantiems trūkumams gali labai praversti sprendžiant aktualius šiandienos patiktuotus uždavinius, ieškant kelių dar labiau intensyvin-ti žemės ūkio produktų gamybą.

REIKIA NE TIK DELIKATESŲ

Užėję į „Vorutos“ par-duotuvės kulinarijos skyrių nepasakys, kad ten būtų labai menkas gaminių pasi-rinkimas. Rasi net kelių rū-šių mėsos vienišinius, būna įvairių kepinų, sausainių, retai kada pritrūksta koldu-nų, šnicelių, paukštienos. Tačiau tiems, kurie mėgsta ne tokius saldžius ir mažiau kaloringus sausainius, nevi-suomet pagėdaujamų kepi-nių pakanka. O šaltienos, varškės apkepo, bulvių plokštainio bei kitų turinčių nemazą paklausą gaminių čia ir nesiteirauk. Jei pats negali pasigaminti, o esi mėgėjas šių patiekalų, va-žiuk į kitą miestą... Ten kulinariai ne vien tik bran-giau kainuojančiais gami-niais gyventojų poreikius tenkina...

Seniai apsiprato anykštie-nai, kad „Vorutoje“ staliu-kai tik dėl visa ko stovi, kavos automatas — dekor-a-cija. Sulčių stiklinę galima ir prie prekystalio išgerti. Tik iš kitur atvykusieji ban-do teirautis karštų dešrelių, tikisi kavos išgerti, kaip bu-na įprasta kulinarijos par-duotuvėse. Deja... Anykš-čiuose tokie dalykai neprak-tikuojami... O vis dėlto rei-kių lankstumo, tenkinant pirkėjų poreikius.

Idomi paskaita

Praėjusį šeštadienį Anykš-čių kultūros rūmų salė bu-vo pilnutėlė. Anykštėnai klausėsi svečio iš Maskvos — „Kvantas“ žurnalo vy-riausiojo redaktoriaus pava-duotojo V. A. Leškoveco paskaitos „Kosminių civiliz-a-cijų beišeikant“. Idomi, argu-mentuota paskaita praplė-tė anykštėnų žinių akiratį, klausytojai turėjo progą iš-siaiškinti juos dominančius klausimus.

M. Vidugirytė

PIRMADIENIO VAKARE...

Pirmadienio vakare įprastu laiku lūkurioja šiukšlių su-rinkimo mašinos nemažas būrys daugiaaukščių namų gyventojų. Per sekmdienį nemažai susikaupia šiukš-lių, kiekvienam jas reikia išnešti iš buto. Bet kol mašina atvažiuoja prie J. Bi-liūno gatvės 20 ir 22 nu-meriu pažymėtų namų, dažniausiai ji jau būna pilnu-tėlė, presuok, nepresavęs — netelpa šiukšlės. Prasideda varžytynės, kas pirmas spės išpilti, antraip, teks šiukšles nešti atgal. Gerai, jeigu vai-ruotojas nepatingės dar vie-ną reišą padaryti, pažadės po gero pusvalandžio atva-žiuoti. O žmonės laukia, gailsta...

Seniau, kai per dieną dukart surinkdavo šiukšles, tokių nesklandumų nepasi-taikydavo, nebūdavo tos grūdalinės ir gaisiaties. Va-dinasi, reikia pagalvoti ir apie tai, kad žmonėms būtų patogiu.

V. Vaišnys

Rajono architektūros paminklai

Troškūnų architektūros paminklai

Derlingose Aukštaitijos ly-gumose, tarp nedidelių kal-vų ir slėnių įsikūrusi Troš-kūnų gyvenvietė pasižymi ilgamete istorija, kurios bė-gyje atsirado vertingi archi-tekūros paminklai. Ne vie-no keleivio ir vietinio gyven-tojo akį patraukia įspūdin-ga, didelė Troškūnų bažny-čia, išlakti šalia jos stovinti varpinė. Relas, jas apžiūrė-jęs, bėpastebi kuklius šalia esančius pastatus, ir dar re-čiau beprisimeną jų ankstes-nę paskirtį. Tad norime šiek tiek papasakoti apie miestelio praeitį, apie tai, kada pa-statyti ir kuo vertingi Troš-kūnų architektūriniai pa-minklai.

Gyvenvietės užuomazga buvo dvaras, statytas maž-daug prieš tris šimtmečius. 1698 m. jame išliko nedidelė medinė bažnytelė su bokšte-liu virš stogo, o kiek vėliau buvo įrengtas vienuolynas, kuriame apsigyveno vienuo-liai bernardinai. Kadangi tuo

metu Ukmergės pavieta, ypač Troškūnų apylinkėse, vyko baudžiauninkų bruzdė-jimai prieš feodalus, vienuo-liai buvo atsiųsti juos mo-rališkai paveikti, priversti klausyti feodalo.

XVIII amžiuje Troškūnų gyvenvietė pradėjo plėstis, į ją atsikėlė laisvieji amati-ninkai ir pirkliai. Ūkinės reikšmės didėjimą rodo tai, kad 1748 metais Troškūnu-se leisti savaitiniai turgus ir keturi metiniai jomarkai. Dėl to gyvenvietės centre prie gatvių sankryžos, buvo iš-skirta didelė aikštė turgams rengti. Aplink ją statėsi gy-venamieji namai. Tačiau ne-trukus gaisras nušlavė dide-lę dalį Troškūnų trobesių, sudegė ir medinė bažnyčia. Gyvenvietė neteko šioje zo-noje turėtos ekonominės reikšmės.

Greitai po gaisro prie aikš-tės pradėtas statyti nauji, jau mūriniai pastatų kom-pleksas: bažnyčia, varpinė, mokykla ir vienuolynas. Sie pastatai nuo XVIII amžiaus pabaigos išliko iki mūsų die-nų ir tebėra svarbiausias miestelio architektūrinis ak-centas. Mokyklos dėka XVIII amžiaus pabaigoje ir XIX amžiuje Troškūnai išgarsėjo kaip svarbus švietimo cen-tras. XVIII amžiuje prie aikštės išliko ir vienaaukš-tė karčema, mūriniai gyvena-mieji namai, dvare — malū-nas bei ūkiniai pastatai. Ta-čiau jie arba neišliko, arba neatpažįstamai persta-tyti.

Troškūnų architektūrinį kompleksą statė talentingi vietiniai meistrai — mūri-ninkai, stogdengiai, statiai ir dailidės. 1786 metais čia dirbo mūrininkų meistras Juozas Daujotas, vienuolyno namų statė Adomas Kavca-s su apylinkės mūrininkų

brigada. Meistras Abraomas Markovičius su sūnumis pa-statė mūrinį malūną. Vienuo-lyno ir bažnyčios langus pa-darė Mendelis Eliševičius, stogą skardino Jankelis Ziel-kavičius iš Kamajų.

Pagrindinis viso komplek-so statybos vadovas buvo Stanislovas Maigis iš Uk-mergės pavieto. Bestatyda-mas šis kompleksas, jis staiga mirė. Spėjama, kad S. Mai-gis pats suprojektavo baž-nyčią ir vienuolyną. Jis ga-lėjo konsultuotis su Marty-nu Kuakiusu, žymiu to me-lio Vilniaus architektu, nes pagal M. Kuakiuso proiek-tą, reikia manyti, mokykla ir buvo statoma.

Tiek yra žinoma apie Troškūnų architektūrinio komplekso atsiradimą.

Troškūnų bažnyčia staty-ta 1768—1789 metais. Viduje masyvūs pilioriai skaido erd-vę į tris navas. Vietiniai sta-tybininkai, matyt, nemokėjo tiksliai apskaičiuoti būsimo skliautų ir kupolo svorio, dėl to sienas ir pilorius padarė storus, kokių iš tikrųjų ne-reikėjo. Bet šie architektū-riniai netaisyklumai ne-mažina pastato vertės.

Išorėje labai ryškiai ma-tomos architektūrinės for-mos, būdingos tam metui, kai buvo statoma bažnyčia. Čia persipynė barokas, kles-tėjęs Lietuvoje XVII-XVIII amžiuje ir klasicizmas, pasi-rodęs XVIII amžiaus paba-igoje. Barokas pasižymėjo banguojančiomis, sudėtingo-mis formomis, klasicizmas atvirkščiai — ramomis, aiš-kiomis, apskaičiuotomis.